

Met Tendens Vakanties naar Heimbach in Duitsland

20 - 27 december 2019

Hennie, Jeroen, Marcel, Chantal, Ingrid, Ronald
Daniëlle, Elske en Esther

20 december 2019, hartelijk

Hennie komt als eerste bij het kantoor van Tendens Vakanties aan. Daar ontvangt Denise haar hartelijk. Binnen mum van tijd geniet ze van een heerlijk kopje koffie. Al snel volgen Chantal, Daniëlle en Ronald. Als Jeroen er ook is vertrekken we naar Veenendaal om Ingrid en Elske op te pikken. Elske heeft het gemakkelijk; ze kent Esther en Marcel van de reis van vorig jaar naar België. Als ook Ingrid is gevonden rijden we naar Heimbach in de Eifel. Wat ligt het park mooi en wat een hoogte verschillen.

21 december 2019, stomme verbazing

Om kwart voor elf rijden we naar de kerstmarkt in Monschau. Tenminste dat proberen we. Alle wegen leiden naar Rome, maar niet naar Monschau. Alle wegen naar het stadje zijn volkomen afgezet met hekken en linten. Daarom rijden we naar Höfen. Een dorp naast Monschau. Daar bewonderen de enorme kerststal in de kerk met een Kerstman die gitaar speelt.

Tegenover de kerk ligt een bezoekerscentrum waarachter een schuur staat. In die schuur staan tafels met stoelen. Er is niemand. We gaan zitten en peuzelen onze boterhammen op. Jeroen kijkt peinzend naar de haard en zegt: "Wat zou het mooi zijn als nu het haardvuur zou branden." Jeroen had zijn woorden nauwelijks uitgesproken of de deur zwaait open. Een man met een grote kruiwagen beladen met houtblokken loopt naar binnen. "Gutentag", zegt hij vriendelijk. Tot onze stomme verbazing gooit hij houtblokken in de haard, maakt vuur aan en vertrekt zonder iets te zeggen. We vallen bijna van onze stoel van verbazing. Hoe is het mogelijk! Precies na de woorden van Jeroen!

En behalve ons is er werkelijk helemaal niemand! Het haardvuur knettert en al snel wordt het behaaglijker in de schuur. We komen bijna niet bij van het lachen. Dan komt de man weer binnen. Zegt niets en kijkt ons ook niet aan. Weer gooit hij hout op het vuur en vertrekt.

Chantal en Hennie vragen: "Jeroen, waarom heb je niet veel eerder gezegd dat je haardvuur wilde? Dan was het tenminste meteen warm geweest!" Wijselijk houdt Jeroen zijn mond.

Even later pakken we de pendelbus naar Monschau. Het is een schitterend romantisch plaatsje met een prachtige kerstmarkt. Leuk is ook de antieke draaimolen.

22 december 2019, "liefde is mooi"

Na het ontbijt rijden we naar Losheim. Daar is Ars Technica. Ruim 2.000 sporen en meer dan 100 modeltreinen voeren ons mee door wonderlijke landschappen. Uiteraard ook op schaal. Alles beweegt en geeft licht. Echt water klettert door een landschap. In een stad staat een huis in brand. We zien een vliegtuig dat is

neergestort. Auto's rijden af en aan. Gelukkig staat de brandweer erbij. We zien zelfs onweer op schaal. Bij een bos horen we het omzagen van een boom en zien zelfs een miniatuur boom omvallen. Geweldig. We vallen van de ene in de andere verbazing.

Na al dit moois rijden we weer naar Heimbach. Esther zoekt een restaurant. En die avond dineren we in het dorp. Jeroen zegt: "Wat was het mooi vandaag. We hebben van alles gezien." Elske vult aan: "Het was zeer de moeite waard."

Dan klinkt: "Merry Christmas" van George Michael. Hierdoor hebben de dames het ineens over knappe mannen. Hennie zegt: "Kijken mag, aankomen niet." Daniëlle reageert: "Behalve om te slaan!" We hebben de grootste schik. Het eten is heerlijk. En zo veel dat we geen nagerecht nemen. Als bij toverslag komt de serveerster met een grote schaal vol kleine magnums. "Von das Haus" zegt ze met een lach. Gisteren het haardvuur dat voor ons werd aangemaakt. Nu weer gratis ijsjes. Het kan niet op. Hennie reageert: "Ik wilde eigenlijk niets meer maar wij Nederlanders houden van gratis, dus heb ik toch maar een ijsje uitgekozen."

's Avonds tegen elven kijken Eske, Ingrid, Jeroen, Chantal en Marcel televisie. De rest is al naar bed. Dan komt Ronald in pyjama de huiskamer in. Hij loopt naar Jeroen en Chantal en zegt: "Ik ben zo blij dat jullie elkaar gevonden hebben. Liefde is mooi om te zien. Dit maakt mij zo blij. Jeroen wees goed voor haar. Chantal antwoordt: "Dank je wel Ronald."

23 december 2019, lief hondje

Na het ontbijt rijden we naar de supermarkt en na het middageten tuffen we naar het klooster van Mariawald. In de kapel steken Hennie en Elske een kaarsje op. In het restaurant van het klooster kiest iedereen zijn eigen gebakje met natuurlijk koffie, thee of fris erbij.

Dan rijden we naar de burcht van Heimbach. Daar lopen we over de weergang. Ook turen we in een enorme put die zo diep is dat we de bodem niet zien. Elske, Daniëlle, Esther en Marcel beklimmen de toren en genieten van het grandioze uitzicht. De rest vindt de toren te hoog en te donker. De wenteltrap is namelijk onverlicht.

Vervolgens rijden we naar ons huisje om Ingrid op te halen. Want zij is 's middags thuisgebleven om lekker lang onder de douche te staan.

Als we weer compleet zijn rijden we weer naar Heimbach om daar in een watermolen uit 1657 van een overheerlijke maaltijd te genieten. Het rad achter onze tafel draait ook nog af en toe. En niet te geloven maar waar, Hennie krijgt een biertje gratis. En voor ons allemaal; gratis macaroni, gratis friet en dat alles met heerlijke zigeunersaus. Ook al gratis en voor niets.

We blijven lang praten met een paar gasten en de eigenaren van de molen. Ze hebben een lief hondje uit Spanje. Die had daar een gat in zijn kop en drie gebroken poten. Vooral Ingrid en Daniëlle raken niet uitgekeken op viervoeter. Toch nemen we afscheid en slenteren door romantische straatjes terug naar de bus. In ons huisje genieten we nog van een kopje koffie met wat lekkers en weer is een mooie dag voorbij.

24 december 2019, "ik hou van jou"

Vandaag is Ars Figura ons doel. Ook deze tentoonstelling ligt net als Ars Technica in Losheim direct aan de Belgische grens. We kuieren door levensechte steegjes in de stijl van de negentiende eeuw. We zien een kroeg waarin een man piano speelt.

Een kelner schenkt wijn in. Een paar gasten spelen een dobbelspel. En alle levensgrote poppen bewegen. Zelfs de monden en ogen bewegen. Een poes miauwt, zwaait met haar staart en beweegt haar kop. Duiven koeren en bewegen.

Hierna lopen we naar Ars Krippana.

Ars Krippana is met 2500 vierkante meter één van de grootste verzameling kerststallen van Europa. We bewonderen maar liefst meer dan 300 kerstallen uit meer dan zestig landen. Geweldig is ook de speciale tentoonstelling Pieter Bruegel in 3D. Pieter Bruegel de Oude heeft in 1566 de "Volkstelling te Bethlehem" geschilderd.

Een kunstenaar uit München heeft het winterbeeld nagebouwd. Voor de herberg op de voorgrond zien we een grote toeloop omdat de dorpsbewoners hier hun belastingen betalen en zich laten registreren. In de omgeving zijn mensen van alles aan het doen. Na al dit moois koopt Ronald een riem, Hennie een kettinkje en Jeroen voor Chantal een blauw hartje met een magneetje en een ring. Ook koopt hij

voor zichzelf een ring. Chantal schaft een armbandje met een hartje aan. Heerlijk is vervolgens het gebak dat iedereen mag uitzoeken in het restaurant. Uiteraard met daarbij een kop warme chocolademelk. 's Avonds na het eten geeft Chantal aan Jeroen het armbandje in een heel mooi doosje. Jeroen zegt tegen Chantal: "Wij zijn gelukkig. Jeroen houdt van jou voor altijd." Vervolgens schuift hij de kleinste ring om de vinger van Chantal. Chantal zegt: "Ik hou van jou." Ze doet de ring van Jeroen om zijn

vinger en pakt het blauwe hartje uit. Ten slotte bezegelen ze hun vriendschap met een kus.

25 december 2019, custardpudding

Voor het ontbijt bakt Ronald zijn eigen eitje. We sluiten af met twee verschillende soorten kerststol. Vruchten met noten of amandel met appel. Daarna gaan Elske, Jeroen en Marcel wandelen. Mooi langs het bos. Prachtig uitzicht en lekker rustig. Na ruim een uur zijn ze weer bij het huisje. Elske gaat nu verder met Ronald en Esther. Zij lopen naar de rivier waar ze een heel stuk langs lopen.

Om 14.00 uur zijn ze weer terug en drinken we koffie en smullen van gebak. Het kerstdiner maken we zelf klaar. Gourmetten met ijstaart en custardpudding als nagerecht.

Daniëlle past als enige voor de ijstaart maar smult des te meer van de custard. “Kun je dat bewaren?” vraagt Daniëlle terwijl ze naar de pudding wijst. “Ja”, antwoorden Esther en Marcel verbaast. Daniëlle: “Mag ik morgen ochtend dan pudding in plaats van brood?” Esther en Marcel reageren: “Natuurlijk”.

26 december 2019, uitkijkpost

Na het ontbijt rijden we naar het wildpark in Hellenthal. We komen precies op tijd voor de roofvogelshow. Adelaars, arenden en haviken scheren vlak over onze hoofden. Even later komen we bij een onverzadigbare wasbeer. Daniëlle geeft het

beestje een hand. Ook de andere dames raken er niet op uitgekeken. Ingrid en Elske genieten even later vanuit een uitkijkpost van het schitterende uitzicht.

Binnen in een hut genieten we lekker van warme chocolademelk waarna we weer allerlei beesten bewonderen. Indrukwekkend is hoe een moederzwijn steeds een zwijn wegjaagt als die te dicht bij haar jongen komt.

's Avonds gaan we naar de pizzeria op het vakantiepark. Chantal kiest voor spaghetti met garnalen en Elske voor pasta met zeevruchten, Ingrid laat zich verleiden door lasagne Bolognese. Hennie en Daniëlle gaan voor spaghetti Bolognese. De rest gaat voor een pizza. Het nagerecht bestaat uit ijs naar keuze. Heerlijk allemaal.

27 december 2019, afscheid

's Ochtends zit Daniëlle aan de pudding en yoghurt. Om alles op te peuzelen dient Ronald zich aan. Hierna helpt iedereen mee om de bedden af te halen. Stipt om 8.30 uur staan we bij de receptie. Daar nemen we afscheid van Ingrid. Want die blijft nog een week. Leuk Ingrid! Vervolgens begint onze reis terug naar Veenendaal en Arnhem.

Chantal, Daniëlle, Elske, Hennie, Ingrid, Jeroen en Ronald, we hebben van jullie genoten. We hebben veel gelachen, lekker gegeten en mooie dingen gezien en beleefd. Kortom; we hebben het goed gehad met elkaar. Heel graag tot ziens.

Esther en Marcel

